

ODVJETNIK

TIHOMIR KOVAČIĆ

Petra Krešimira IV. br. 9

HR – 35000 SLAVONSKI BROD

T./F.: + 385 (0) 35 410 970

e-Mail: tihomirkovac79@gmail.com

OIB: 78691029110

IBAN: HR26 2340 0091 1604 6139 5 kod PBZ d.d.

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

Stalna služba u Slavonskom Brodu

Na broj: 1/P-322/2018

Pravna stvar:

TUŽITELJ: STJEPAN RAKITIĆ iz Sikirevaca, Ljudevita Gaja 62, OIB: 80824234320, zastupan po punomoćniku Jasni Buruš, odvjetnici u Slavonskom Brodu

TUŽENIK: BROD NA SAVI KREDITNA UNIJA u stečaju, Ivana pl. Zajca 21, Slavonski Brod, OIB: 43254613447, zastupana po stečajnom upravitelju Ivi Mijoču iz Osijeka i po punomoćniku Tihomiru Kovačiću, odvjetniku u Slavonskom Brodu, Petra Krešimira IV. br. 9

Radi: proglašenja ovrhe nedopuštenom

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU

REPUBLIKE HRVATSKE

ŽALBA TUŽENIKA

protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku Stalne službe u Slavonskom Brodu

broj 1/P-322/2018-55 od 06.12. 2021. godine

Trgovački sud u Osijeku Stalna služba u Slavonskom Brodu donio je dana 06.12. 2021. godine rješenje broj 1/P-322/2018-55 koje je istoga dana dostavljeno tuženiku.

Navedenim rješenjem pod toč. I. stalnoj sudskoj vještakinji za financije Sandi Marinac iz Požege, Petra Krešimira IV 53, OIB 01875522309 odobrena je naknada putnih troškova u iznosu 360,00 kn te naknada za pristup glavnoj raspravi 20. listopada 2020. u iznosu 300,00 kn (150 bodova) i glavnoj raspravi 6. prosinca 2021. isto toliko, odnosno sveukupno za putni trošak i pristup raspravama 960,00 kn. Pod toč. II. radi podmirenja odmjerenih troškova vještakinje naloženo je tužitelju STJEPANU RAKITIĆU iz Sikirevaca, Lj. Gaja 62, OIB 80824234320 i tuženiku BROD NA SAVI Kreditna unija u stečaju Slavonski Brod, I. pl. Zajca 21, OIB 43254613447 u roku od 8 dana izvršiti uplatu na prolazni račun Trgovačkog suda u Osijeku IBAN HR3123900011300000200, model HR05 213-322-2018 i to svaki u iznosu od po 480,00 kn. Pod toč. III. određeno je da ukoliko parnične stranke ne izvrše uplatu na ime predujma za pokriće troškova vještakinje, sud će donijeti posebno rješenje kojim će narediti strankama da navedene iznose uplate izravno na račun vještakinje u roku od 8 dana s tim da žalba protiv takvog rješenja ne zadržava ovrhu.

Nezadovoljan navedenim rješenjem u toč. II. i III. izreke rješenja, tuženik protiv tih dijelova rješenja podnosi žalbu pobijajući ih zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, te predlaže drugostupanjskom sudu pobijano rješenje u odnosnim točkama ukinuti i predmet vratiti na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu, a podredno rješenje u pobijanim točkama preinačiti i naložiti samo tužitelju naknaditi troškove vještaka iz toč. I. izreke rješenja.

Obrazloženje

Mjerodavni pravni okvir za predmet žalbe su sljedeće odredbe Zakona o parničnom postupku:

Članak 250.

Sud će izvesti dokaz vještačenjem kad je radi utvrđivanja ili razjašnjenja kakve činjenice potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže.

Članak 256.

Vještak ima pravo na naknadu putnih troškova i troškova za prehranu i prenoćište, na naknadu izmakle zarade i troškova vještačenja te pravo na nagradu za obavljeno vještačenje.

U pogledu naknade troškova i nagrade vještaka na odgovarajući će se način primjenjivati odredbe članka 249. st. 2. i 3. ovog zakona.

Članak 249. st. 2. i 3.

Svjedok treba zatražiti naknadu odmah nakon saslušanja; inače gubi pravo na nju. Sud je dužan na to upozoriti svjedoka.

U rješenju kojim se odmjeravaju troškovi svjedoka sud će odrediti da se određena svota isplati iz položenog predujma; a ako predujam nije položen, naredit će stranci da određenu svotu plati svjedoku u roku od osam dana. Žalba protiv tog rješenja ne zadržava ovrhu rješenja.

Članak 151.

Parnične troškove čine izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu postupka.

Parnični troškovi obuhvaćaju i nagradu za rad odvjetnika i drugih osoba kojima zakon priznaje pravo na nagradu.

Članak 153. st. 1., 2. i 4.

Kad stranka predloži izvođenje dokaza, dužna je po nalogu suda unaprijed položiti iznos potreban za podmirenje troškova koji će nastati u povodu izvođenja dokaza.

Kad izvođenje dokaza predlože obje stranke, ili kad ga sud odredi po službenoj dužnosti, sud će odrediti da iznos potreban za podmirenje troškova polože obje stranke na jednake dijelove. Ako je sud odredio izvođenje dokaza po službenoj dužnosti, može odrediti da iznos položi samo jedna stranka.

Ako sud izvede dokaz iako predujam za njegovo izvođenje nije položen, rješenjem će naložiti stranci da u roku od osam dana određenu svotu plati svjedoku ili vještaku. Žalba protiv toga rješenja ne odgađa ovrhu.

Iz spisa predmeta razvidno je:

- da je tužitelj u tužbi od 31.01. 2018. godine, na pripremnom ročištu od 13.12. 2018. godine, na ročištu za glavnu raspravu od 14.09. 2020. godine i na ročištu za glavnu raspravu od 20.12. 2020. godine predlagao sudu izvesti financijsko-knjigovodstveno vještačenje i dopunsko financijsko-knjigovodstveno vještačenje kojim prijedlozima je sud tužitelju i udovoljio rješenjima broj 1/P-322/2018-12 od 05.02. 2020. godine i 1/P-322/2018-33 od 10.12. 2020. godine,

- da se tijekom cijeloga prvostupanjskog postupka tuženik protivio izvođenju dokaza inicijalnim i dopunskim financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem okolnosti naznačenih u navedenim rješenjima suda, iste nije prihvaćao držeći ih nepotrebnim dokazima (isto je navodio u svim svojim podnescima i očitovanjima na ročištima)
- da prvostupanjski sud nije po službenoj dužnosti i samoinicijativno odlučivao izvesti te dokaze već ih je izvodio po prijedlogu tužitelja.

Dakle, prvostupanjski je sud prilikom donošenja rješenja u pobijanim dijelovima pogrešno utvrdio da je prijedlog za izvođenjem dokaza financijsko-knjigovodstvenim vještačenjima potekao od obje parnične stranke već je potekao samo od tužitelja i u tom smislu počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2 toč. 11. ZPP jer postoji glede navedenog proturječnost između onoga što se o sadržaju isprava i zapisnika o izvedenim dokazima navodi u obrazloženju pobijanog rješenja i sadržaju samih tih isprava i zapisnika. Rješenje dijelom uopće ne sadrži razloge i nije ga moguće ispitati.

U svakom slučaju, prvostupanjski sud je na pogrešno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo primijenivši odredbu čl. 249. st. 3. ZPP zanemarujući odredbu čl. 153. st. 1., 2. i 4. ZPP.

Slijedom navedenog, tuženik predlaže odlučiti kako je predloženo.

U Slavonskom Brodu, 08.12. 2021. godine

Tuženik po punomoćniku: